

at regeringen ikke finder, at terrorister skal retsforfølges med en eventuel frihedsstraf til følge?»

Begrundelse

Det er spørgerens opfattelse, at folk som er mistænkt for terrorisme eller medvirken til terrorisme skal stilles til ansvar via retssystemet.

Svar (6/3 03)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Nej. Det er fortsat regeringens holdning, at terrorister skal retsforfølges for deres ugerninger.

Ad spm. nr. S 1404

Fra statsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Jacob Buksti stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2002-03, forhandlingerne side 4788, lød således:

Til statsministeren (16/1 03) af:

Jacob Buksti (S):

»Vil statsministeren oplyse, om han er enig med Venstres politiske ordfører, Jens Rohde, da han i debatten om F 9 den 16. januar 2003 fremhævede, at der under den tidligere regering var ansat 19 presserådgivere, der fungerede som såkaldte »særlige rådgivere«, i hvert fald i 1997, og i givet fald fremlægge en liste over, hvem de pågældende personer er, og hvorfor de oplystes som »særlige rådgivere«, og kan statsministeren på lignende måde oplyse, hvor mange og hvem der i 2001 før regeringsskiftet var ansat eller fungerede som sådan?»

Supplerende svar (6/3 03)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
I min foreløbige besvarelse af det stillede spørgsmål oplyste jeg, at Statsministeriet ikke er i besiddelse af de fornødne oplysninger til be-

svarelse af det stillede spørgsmål, hvorfor Statsministeriet ville rette henvendelse til de øvrige ministerier med anmodning om at oplyse, dels i hvilket omfang der i de enkelte ministeriers departementer var ansat presserådgivere i 1997, dels i hvilket omfang der i de enkelte ministeriers departementer var ansat særlige rådgivere pr. 20. november 2001. Med hensyn til sidstnævnte bemærkedes, at personalekategorien »særlige rådgivere« først blev defineret i maj 1998 i betænkning 1354 om forholdet mellem minister og embedsmænd.

Efter modtagelsen af ministeriernes bidrag har Statsministeriet udarbejdet vedlagte oversigt, hvortil henvises.

Til oversigten skal knyttes følgende bemærkninger:

Som tidligere anført blev personalekategorien »særlige rådgivere« først defineret i maj 1998 i betænkning 1354 om forholdet mellem minister og embedsmænd. Ministerierne er følgelig ikke blev anmodet om at angive antallet af særlige rådgivere i 1997, men alene antallet af presse- rådgivere, informationsmedarbejdere mv. Talmaterialet indeholder således ikke oplysning om, i hvilket omfang de pågældende medarbejdere måtte have fungeret som særlige rådgivere i betænkning 1354' forstand.

Det forhold, at en række ministerier har oplyst, at der ikke var ansat presserådgivere i 1997, kan efter Statsministeriets opfattelse ikke tages til indtægt for, at der ikke blev varetaget kommunikationsopgaver i de pågældende ministerier. Opgaverne er blot blevet varetaget af medarbejdere, som ikke falder ind under betegnelsen presserådgivere, f.eks. ministersekretærer. For Statsministeriets vedkommende blev kommunikationsopgaverne i 1997 varetaget af den daværende leder af ministersekretariatet, som var ansat på almindelige vilkår. På tilsvarende vis kan det af talmaterialet for 2001 alene udledes, hvor mange særlige rådgivere der var ansat pr. 20. november, men ikke hvor mange informationsmedarbejdere m.v. der herudover måtte være ansat på almindelige vilkår.

Endelig bemærkes, at Statsministeriet har fundet det rigtigst ikke i nærværende sammenhæng at oplyse navnene på de enkelte embedsmænd.